

telisterne for offentlig børnepasning (jf. forslag til retningslinjer for kommunal udgiftspolitik 1991-95 i B 15).

- Værdien af børnefamilieydelsen forhøjes med i alt 2.000 kr. over fire år som del af en indkomstpolitisk kontrakt.
- Socialdemokratiets forslag om taktsreform for offentlig børnepasning gennemføres:
 1. Forældreandelen, som i dag kan gå op til 35 pct. af driftsudgifterne, må højst udgøre 25 pct.
 2. Kommunerne får pligt til at give søskenderabat. F.eks. kan der ydes et nedslag på 1/3 af den samlede pris til forældre med 2 børn i daginstitution, dagpleje eller skolefritidsordning. Er der tre eller flere børn, nedsættes betalingen yderligere.
 3. Fripladsordningen forbedres ved, at indkomstaftrapningen føres op til en husstandsindkomst på ca. 200.000 kr., jf. forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af forældrebetaling for børnepasning, obligatorisk søskenderabat samt forbedrede fripladsregler (af Jytte Hilden (S) m.fl.), Folketingstidende 1988-89, forhandlingerne sp. 3792, 6144 og 9851, tillæg A sp. 3549 og tillæg B sp. 1477).

Ideen med forslaget er at tage toppen af forældrebetalingen for de forældre, der i dag er hårdest ramt, nemlig de forældre, der bor i kommuner med høje takster, og forældre med mere end et barn.

Når toppen tages af forældrebetalingen, bliver samspilsproblemerne også mindre. Derfor kan man forlænge indkomststrækket i fripladsaftrapningen uden at forværre disse problemer. På den måde er der sikret sammenhæng i de tre forslag.

I mange kommuner vil den samlede virkning være

en halvering af forældrebetalingen for familier med mere end et barn i institution.

Kollektiv trafik

Der bør gennemføres en sammenhængende løsning af takst-, afgifts- og fradragsreglerne på trafikområdet efter følgende retningslinjer:

- Taksterne for bus og tog nedsættes gradvis med 30 pct. målt i 1989-priser.
- Afgifterne på benzin og autogas reduceres gradvis med 25 pct.

Boligudgifter og byggeri

- Det må være en afgørende forudsætning for en indkomstpolitisk kontrakt, at der er politisk ro om huslejeudviklingen både for lejere og ejere. Derfor skal der ikke ske stigning i skat af ejendomsbesiddelse og rentefradraget ikke forringes for eksisterende, fastforrettede prioriteter.
- Lovmæssige huslejereguleringer i ældre udlejningsbyggeri må derfor alene komme på tale til øget vedligeholdelse og forbedring - og det må i privat udlejningsbyggeri knyttes sammen med forstærket beboerindflydelse.
- Den individuelle boligstøtte må forenkles, uden at det medfører stigende boligudgifter, hvor forsørgerbyrden er stor og kvadratmeterlejen høj.
- Det almennyttige nybyggeri må opretholdes med de nuværende kvoter. Ændret finansieringsteknik kan overvejes, men boligudgiften må ikke forhøjes. Udstykning i ejerlejligheder må fortsat afvises.
- Statsstøtten til nyt privat andelsboligbyggeri bør afvikles.
- Tilsagnsrammerne til byfornyelse forhøjes.
- Der må her og nu aftales en indsats for at forebygge tvangsauktioner af ejerboliger og løse de boligsociale problemer for de familier, der trods alt rammes.